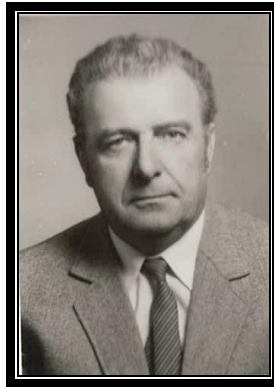

IN MEMORIAM

PETAR PANTELIĆ
(1932 - 2022)

Dana 5. januara 2022. godine napustio nas je Petar Pantelić, dipl.inž. građevinarstva, jedan od veoma istaknutih poslenika u oblasti vodoprivrede, ekspert za hidrotehničke melioracije, upravljanje režimima voda, projektovanje, eksploataciju i održavanje hidrotehničkih objekata i sistema. Inženjer Petar Pantelić je bio član Redakcionog odbora, a kasnije i član Izdavačkog saveta časopisa 'Vodoprivreda', zaključno sa ovim godištem, tako da sa dubokim žaljenjem saznajemo i obaveštavamo da nas je napustio jedan od ljudi koji su se najduže zdušno starali o urednom izlaženju ovog naučnog glasila – najpre jugoslovenskog, a sada regionalnog značaja. Takođe, inž. Petar Pantelić je bio veoma angažovan u organizovanju i radu strukovnih organizacija iz oblasti voda, tako da je bio među osnivačima Jugoslovenskog društva za odvodnjavanje i navodnjavanje (1969), a kasnije, nakon raspada SFRJ, bio je u grupi eksperata koji su osnovali Srpsko društvo za odvodnjavanje i navodnjavanje, pod čijim okriljem i izlazi časopis Vodoprivreda. Čitav svoj radni vek Petar Pantelić je proveo radeći u sektoru voda Vojvodine, tako da je bio jedan od najboljih poznavalaca problema vodoprivrede ove pokrajine, u kojoj su problemi korišćenja, zaštite voda i zaštite od voda najstroženiji u čitavoj državi. Radeći u sektoru voda on je bio na svim odgovornim dužnostima: od projektovanja, građenja, održavanja sistema, rukovođenja odbranom od poplava pri najvećim povodnjima koji su zadesili Vojvodinu, pa do rukovođenja upravljanjem velikim sistemima.

Petar Pantelić je rođen 5. decembra 1932. god. u Ledincima. Osnovnu školu je započeo 1939. godine, da bi ga ratni vihor iz spaljenih Ledinaca odveo u Vrdnik i Futog. Godine 1948. završava Mušku gimnaziju u Novom Sadu kao ratno siroče, jer mu je otac poginuo u ratu. Školovanje nastavlja u Srednjoj hidrotehničkoj školi u Novom Sadu u periodu 1948-1952. godini.

Građevinski fakultet u Beogradu upisuje 1955. kao stipendista Fonda 'Nikola Mirkov'. Studije završava 1960. godine, na Hidrotehničkom odseku sa diplomskim radom kod profesora dr Živka Vladislavljevića, našeg najpoznatijeg eksperta za oblast Hidrotehničkih melioracija. Njegove kolege iz generacije pamte ga kao jednog od najuzornijih, vrednih studenata, koji je svojom marljivošću, a posebno pedantnošću pri izradi elaborata iz brojnih predmeta, visoko podizao 'letvicu' kvaliteta tih elaborata, koji su bili uzor ostalim njegovim kolegama. Nesebično je pomagao i drugima, pa je važio za jednog od cenjenih i omiljenih studenata u toj prvoj generaciji studenata Hidrotehničkog odseka, nakon reorganizacije Građevinskog fakulteta u Beogradu sa usmeravanjem na tri odseka, nakon dužeg vremena školovanja građevinskih inženjera bez usmeravanja, sa opštim građevinskim obrazovanjem.

Godine 1961. zajedno sa suprugom Anđelijom gradi jednu uzornu i zdravu porodicu i dobija ćerku Emiliju i sina Zorana, a kasnije i unuka Dušana.

Po završetku studija zapošljava se u 'Hidrozavodu' u Novom Sadu, projektnoj organizaciji u sastavu Direkcije za izgradnju 'Hidrosistema Dunav-Tisa-Dunav' i tu uz naporan rad – jer je tada izgradnja Hidrosistema bila u kulminaciji projektovanja i izgradnje - dograđuje i dopunjava svoja znanja i stiče bogato vodoprivredno iskustvo učeći od najuglednijih i najboljih projekatana i stručnjaka u oblasti hidrotehničkih melioracija. Tako se stručno i organizaciono formirao u vrsnog inženjera sa visokom reputacijom, da je period od 1978 - 1990. godine proveo u vodoprivrednoj radnoj organizaciji 'Hidrosistem Dunav-Tisa-Dunav' na mestu direktora Radne zajednice, uspešno rukovodeći vrlo osetljivim i važnim poslom eksploatacije i održavanja vodoprivrednih objekata i sistema u Vojvodini.

Od 1990. radi u JVP 'Vode Vojvodine' i Vodoprivrednom centru 'Dunav - Novi Sad' kao rukovodilac službe za korišćenje i gazdovanje vodama. Na toj dužnosti je veoma uspešno i samopregorno radio sve do kraja 2000. godine, kada je posle 42 godine neprekidnog rada u vodoprivredi otišao u zasluženu penziju. Međutim, kao dragocen stručnjak, ali i kao čovek kome je rad ujedno i smisao aktivnog života, sa nesmanjenim elanom nastavlja stručni rad u saradnji sa JVP 'Srbijavode', Institutom za vodoprivredu 'Jaroslav Černi' i JVP 'Vode Vojvodine'. Paralelno sa tim nastavlja aktivnosti i u strukovnim organizacijama, tako da je bio jedan od osnivača Srpskog društva za odvodnjavanje i navodnjavanje i član Predsedništva tog društva.

Bio je dugogodišnji predsednik Jugoslovenskog društva za odvodnjavanje i navodnjavanje, društva koje je 1969. godine osnovalo časopis 'Vodoprivreda'. Bio je vrlo aktivan i u radu Društva inženjera i tehničara Jugoslavije. Učestvovao u radu Instituta za uređenje voda u Novom Sadu, a bio je i član društva 'Prijateljstva Jugoslavije i Francuske'. Svojim radom na velikim kompleksnim projektima kao i programima naučno-istraživačkog rada u vodoprivredi blisko je saradivao i radio sa više naučnih institucija u Srbiji.

Posebno treba istaći njegovu veliku angažovanost na planu međunarodne vodoprivredne saradnje. Bio je član jugoslovenskih delegacija koje su na bilateralnoj osnovi koordinirale upravljanje vodama na međunarodnim vodotocima Vojvodine - sa Mađarskom i Rumunijom. Takođe, kao ekspert za hidrotehničke melioracije i stručnjak sa velikim iskustvom u građenju brojnih objekata, učestvovao je organizaciji pružanja stručne pomoći, u programima i ponudama za angažovanje naših firmi za rad u inostranstvu u zemljama u razvoju - Maroku, Alžiru, Libiji, Siriji i Iraku. To je bilo ono 'zlatno vreme' naša hidrotehnike, kada su naša preduzeća bila

među vodećim u svetu u građenju i najsloženijih sistema širom sveta, posebno u Africi, Aziji i Južnoj Americi.

Godine 1965. godine, tokom najvećeg i najopasnijeg talasa velikih voda, koje su trajale gotovo tri meseca, učestvovao je u odbrani od poplava na Dunavu kao rukovodilac odbrane na najdelikatnijem sektoru od Bačke Palanke do Bogojeva. Projektovao je više od 40 velikih i značajnih projekata vezanih za vodoprivredu u Vojvodini. Od njih ćemo izdvojiti same neke od najsloženijih, najkompleksnijih: projekat sanacije i rekonstrukcije odbrambene linije Plavna-Bogoevo, projekat odvodnjavanja Severnog Banata, studija snabdevanja Severne Bačke vodom i dr. Veoma važni i projektantski i izvođački zahvevni su bili projekti zaštite priobalja od uspora Hidroelektane Đerdap. Rukovodio je izradom Studije melioracija zemljišta sistema u okviru velikog sistema 'Duđaila' u Iraku. Bio je i član Jugoslovensko-rumunske komisije za HEPS 'Đerdap' 1 i 2.

Za svoj predani i nesebičan rad dobio je brojna priznanje i nagrade. Izdvojicemo one koje rečito govore o širokom opusu i značaju njegovog rada.

- Orden rada sa srebrnim vencem - za uspešno rukovođenje odbranom od poplava 1965.
- Zlatna značka i zlatna plaketa Dunav-Tisa-Dunav, 1972.
- Orden rada sa zlatnim vencem, povodom uspešnog završetka projekta izgradnje Hidrosistema Dunav-Tisa-Dunav, 1977.
- Zlatna plaketa sportskog društva 'Vinogradar' u Ledincima, 1982.
- Povelja zaslužnog člana Saveza inženjera i tehničara Jugoslavije i Jugoslovenskog društva za odvodnjavanje i navodnjavanje, 1984.
- Zlatna značka i srebrna plaketa povodom eksploatacije HE „Đerdap“, 1992.

Opraštajući se od Petra Pantelića znamo da ćemo se sa zahvalnošću i pijetetom sećati neumornog stvaraoca u oblasti vodoprivrede, izuzetno pouzdanog i časnog čoveka i dragog prijatelja. Svi ljudi koji su imali priliku da sa njim rade i da se sa njim druže, znaju da je on uvek zračio energijom, ozbiljnošću, pouzdanošću, rodoljubljem i istinskom ljudskom dobrotom. Za njega se sa pravom može reći da je bio pouzdan i lojalan čovek po svim komponentama te vrline – lojalnosti prema porodici, prijateljima, domovini, struci, svim ljudima. Iza njega su ostali brojni hidrotehnički objekti i zasluge za razvoj sektora voda, ostaje i neizbrisiva uspomena na dobra dela jednog dobrog čoveka i stvaraoca, koji je i želeo i uspevao da svojoj zemlji i svim ljudima uvek bude od koristi i da čini samo dobro.

Neka mu je večna slava i hvala!

Redakcija i Izdavački savet časopisa 'Vodoprivreda'